

Libhošťský zpravodaj

Ročník XI. číslo 2 – Únor 2009

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Poplatky za užívání prostor Fojtství

Dne 14. ledna 2009 se zástupci osadního výboru Libhošť sešli se zástupci města - odboru obecního podnikání. Na schůzce byli přítomni Josef Rivec, Ing. Michaela Mrklovská a Ivetta Hrůzková (za MěU) a Petra Blažková, Vít Škarka a Roman Lacina (za OV Libhošť). Pan Rivec seznámil přítomné s návrhem odboru obecního podnikání na **řešení krátkodobého pronájmu prostor Fojtství v Libhošti** soukromým osobám nebo organizacím pro konání různých společenských akcí. Jelikož tyto prostory nejsou v trvalém pronájmu, MěU navrhuje využívat tyto prostory **za úplatu** a k tomuto účelu stanovit pravidla. Výši poplatku MěU navrhuje stanovit v závislosti na počtu pronajatých místností, předpokládaném počtu hostů a na délce konání akce. **Poplatek za pronájem se od 1.3.2009 bude platit dopředu**, složenkou, platbou na pokladně města nebo na účet města. Před konáním akce předloží zájemce tento doklad o zaplacení správci Fojtství. Osadní výbor byl požádán, aby navrhnul částky za pronájem - tyto budou projednány odborem obecního podnikání a bude podán návrh na jejich schválení radou města. **Výše poplatku bude uvedena po schválení radou města v dalším čísle zpravodaje.**

Dále byla zmíněna problematika **úspor při vytápění objektu Fojtství**. Pan Škarka zajistí spolu s topenářem kontrolu termostatických ventilů a hlavice. Dále prověří možnost přemístění čidla a regulátoru do jiné vhodné místnosti.

Osadní výbor navrhuje **nákup nového sporáku** do kuchyňky v budově Fojtství.

Za OV Veronika Blažková

OBSAH

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	1
OBSAH	2
Z OBECNÍHO DĚNÍ	3
Kanalizace v Libhošti	3
Změny na Fojtství - poděkování	3
Tříkrálová sbírka 2009	4
Jazz v Libhošti? Úspěch!	5
I takové spoluobčany máme v Libhošti	6
INFORMACE Z MěÚ NOVÝ JIČÍN	7
Z jednání Rady města	7
Z jednání Zastupitelstva města	7
Rozpočet města na rok 2009	9
Město plánuje opatření kvůli celosvětové krizi	10
Zápis žáků do 1. tříd	12
Nový občanský průkaz nemá přes sto občanů	13
TENKRÁT	14
Z HISTORIE OBCE	15
Ohlédnutí	15
U Pana	21
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	25
Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích	25
Lašský koutek	27
ZPRÁVY ZE ŠKOL	28
Jak se připravit na zápis do 1. třídy?	28
OD VÁS	30
Plavání pro seniory a invalidní seniory	30

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Kanalizace v Libhošti

Aleš Hána

Jelikož se v poslední době šíří naší obcí různé dohady a zvěsti ohledně současného stavu výstavby kanalizace v Libhošti, požádal jsem o vysvětlení pana místostarostu **Vladimíra Bártu**. Jeho odpověď byla následující:

***I.etapa** je dokončena a vyhodnocena Státním fondem životního prostředí (dále jen SFŽP) bez závad.*

***II.etapa** je projektově připravena, chybí pouze prostředky. Jelikož u II. etapy nelze po informaci ze SFŽP využít Evropské dotace, je možno žádat o dotaci MŽP ČR (přes SFŽP). V této věci byl učiněn dotaz a bylo nám sděleno, že SFŽP nyní toto neřeší do doby ukončení všech nyní probíhajících výzev v rámci OPŽP z EU. Zde město uplatňuje další akce v rámci svazku měst a obcí regionu novojičínska za 581 mil.(NJ 120 mil.).*

Zároveň nám toto bylo sděleno i při návštěvě pana ministra Bursíka na Radnici v NJ v pátek 26.ledna 2009. Věříme, že se tato situace v průběhu roku ujasní a bude možnost získat dotace buď prostřednictvím SFŽP, nebo jiným způsobem, který připraví MŽP ČR.

V rámci ČR nebudeme jediní, kteří budou žádat, neboť převis v žádostech je poměrně markantní a stát to bude muset řešit na základě závazku v EU.

Změny na Fojtství - poděkování

Vy, kteří častěji navštěvujete Fojtství a zejména jeho část, která slouží k přípravám jídel a pití, jste si jistě všimli, že tato část doznala v poslední době změn. Přibyl zde jeden dveřní otvor navíc (pro vstup z chodby přímo do místnosti, která při plesech slouží jako jídelna) a místnost u vydávacího okýnka se pyšní novými skříňkami na nádobí a sklenice. To vše vzniklo přičiněním jedné jediné osoby – Víti Škarky, který se rozhodl svými vlastními silami a ve svém volném čase trochu zvelebit námi všemi užívané prostory.

Byl jsem proto požádán předsedkyní OV Petrou Blažkovou, abych mu touto formou poděkoval, což samozřejmě rád činím a připojuji se s poděkováním.

Aleš Hána

Tříkrálová sbírka 2009

Jako každý rok i letos se jeden lednový víkend nesl ve znamení Tříkrálové sbírky. Mnoho dětí se znovu rozhodlo vydat se pro dobrou věc do mrazivého dne ve snaze vybrat nějaké peněžní dary pro Charitu. Někde nám otevřeli s radostí a vyhlíželi nás už z dálky, ale musím říct, že ve většině domácností to tak nebylo. Provázely nás nedůvěřivé pohledy a popravdě se asi není čemu divit, když je tolik podvodníků. U každých dveří děti zazpívaly a bylo moc pěkné vidět, že svou koledou mnoho lidí opravdu upřímně potěšily. Mnohdy také za odměnu dostaly něco sladkého na zub. Tímto bych chtěla poděkovat za každý sebemenší dar, neboť i díky každé 20 koruně se může někomu dostat pomoci a jsem ráda, že i v Libhošti jsou pořád lidé, kterým není lidské utrpení cizí. Velký vděk a pochvala jistě patří všem koledníkům a jejich doprovodu. Doufám, že i příští rok se sejdem ve stejně velkém počtu. Děkuji.

Veronika Škarková

PS: V roce 2009 se vybralo v Libhošti 43783,- Kč

Jazz v Libhošti? Úspěch!

Společenský sál restaurace U Kolářů ovládl v pátek 30. ledna na místní poměry neobvyklý hudební styl - jazz. Hrála frýdecko-místecká kapela Behind the Door. A je dost pravděpodobné, že se svým vystoupením postarala o svého druhu historický okamžik, o první jazzový koncert ve společenských dějích Libhoště vůbec.

Všechna „poprvé“ jsou provázena nejistotou. V případě spojení (jakékoli) vesnice a jazzu je pak tou nejvýraznější neznámou zájem, popř. ohlas posluchačů. Dnes, po úspěšně odehraném koncertě, je naštěstí zřejmé, že si na malý zájem ani vlažný ohlas libhošťského publika mladí jazzmani stěžovat nemohou. Naopak, bezmála sedmdesát posluchačů aplaudovalo skladbám z nedávno vydaného CD „Dej si gispirin“, nechalo se oslovit svěžestí vystoupení a technickou dokonalostí hudebního projevu mladých nadějných muzikantů. Pohled do sálu navíc dosvědčoval, že publikum netvořili jen kamarádi baskytaristy Behind the Door Lukáše Čunty, kteří s ním rádi „držívají basu“ nejen při vystoupeních na domácí půdě. Nejen pro své vrstevníky si Lukáš připravil působivé sólové vystoupení, příjemně mrazivé svou čistotou a procítěností. Inu, kdo umí, ten umí.

Kvalitní nabídkou se nechali zlákat posluchači různých věkových kategorií. Odcházel jistě potěšen a přesvědčen o tom, že jazzová hudba a atmosféra jejích koncertů je přátelská, vstřícná, a nikoho z dosahu své působnosti (a působivosti) nevyklučuje.

A tak to vypadá, že by i v Libhošti mohl mít jazz jistou budoucnost. Uvidíme. Uslyšíme?

Informace pro všechny, kteří by si chtěli koupit album *Behind the door* „Dej si gispirin“, naleznete na internetové adrese <http://bandzone.cz/behindthedoor>.

Petr Horák

I takové spoluobčany máme v Libhošti

V noci ze dne 24. na 25. ledna 2009 došlo od dosud neznámých vandalů k poškození 9 kusů tují – varieta Smaragd. Tuje byly poničené, polámané a z části naházené do místního potoka. To ovšem není jediný případ vandalizmu v našem okolí, již dříve si někteří sousedé stěžovali na poškození různých zařízení. Každý z nás si chce kolem svého domu a okolí udělat pěkné a kulturní prostředí. Jsou však vandalové, kteří ale naši práci a snahu ničí. Proč?

Jarmila a Pavel Dvořákoví

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Z jednání Rady města

Městská rada se na svém 35. zasedání sešla 13. ledna 2009.

Nejprve radní vzali na vědomí zprávu o bezpečnostní situaci předloženou Obvodním oddělení Policie ČR v Novém Jičíně, stejně tak i zprávu o činnosti Městské policie Nový Jičín za loňský rok.

Ve finanční problematice RM vzala na vědomí žádost Muzea Novojičínska o finanční příspěvek na "realizaci stálé expozice historie města Nového Jičína" ve výši 300 tisíc korun, a to na pokrytí aranžérských a výtvarných prací, fotodokumentace, doplňkové osvětlení místnosti a audiovizuální program expozice, přičemž žádost radní postupují k rozhodnutí zastupitelstvu města na jednání 5. února.

Rada města schválila návrh sportovní komise na ocenění nejlepších sportovců, kolektivů, trenérů a rytíře sportu za rok 2008.

Delší dobu se radní zabývali vlakovým spojením mezi Novým Jičínem a Suchdolem nad Odrou v návaznosti na rychlíkové spoje z Prahy. RM nakonec uložila zahájit jednání s Českými drahami s cílem zkvalitnit toto spojení.

RM doporučuje zastupitelům schválení prevence kriminality na letošní rok.

Při bytových bodech schválila RM například rozšíření bytových pořadníků a rozhodla o nabídkových řízení volných bytových jednotek, odkazujeme však, stejně tak i při rozsáhlé majetkoprávní problematice, na plné znění usnesení.

RM dále vzala na vědomí složení pracovní skupiny pro řešení dopadu ekonomické krize, především nezaměstnanosti na Novojičínsku, a uložila svolání této skupiny do 23. ledna. Nakonec RM vzala na vědomí informaci starosty města o návrhu společnosti MOCERO reality s.r.o., majitele areálu bývalé tabákové továrny, ohledně možnosti zprůjezdnění železničního přejezdu na Jeremenkově ulici.

Plné znění usnesení jednání zastupitelstva je k nahlédnutí na webových stránkách města a na úřední desce.

Josef Gabzdyl

Z jednání Zastupitelstva města

Zastupitelstvo města se na svém patnáctém zasedání sešlo 18. prosince 2008. V úvodu složil slib člena zastupitelstva nový člen Milan Poliak (ČSSD).

ZM poté většinou hlasů schválilo rozpočet na letošní rok.

Následně zastupitelé schválili na základě schválených podmínek grantového řízení vyhlášených městem Nový Jičín pro rok 2009 a na základě doporučení grantových výborů přidělení grantových příspěvků organizacím a fyzickým osobám. Zároveň uložili místostarostům Miloši Lossmannovi a Vladimíru Bártovi, aby orgány města a subjekty konající činnost na území města zahájily diskuzi o systému přidělování grantů a do červnového zastupitelstva aby předložili úpravy grantového řízení pro příští roky. ZM schválilo rozpočtový výhled města Nový Jičín na léta 2010-2017.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí rozpočtové úpravy, například přijetí investiční účelové dotace ve výši 360 tisíc korun z Ministerstva vnitra ČR v rámci programu Podpora prevence kriminality na "Mobilní kamerový systém" a zároveň s tím související zvýšení rozpočtovaných výdajů na tuto akci. Dále pak i 200 tisíc korun z Ministerstva kultury ČR v rámci Programu regenerace Městských památkových rezervací a městských památkových zón pro Městské kulturní středisko Nový Jičín na obnovu nemovité kulturní památky areálu vily č.p. 1151.

Zastupitelé také schválili úpravy rozpočtu, a to například snížení rozpočtovaných výdajů z akce "Okružní křižovatka G.Hlaďo-K nemocnici" o 120 tisíc korun, nebo zvýšení dotace na investice o částku 573 788 korun Technickým službám města Nového Jičína účelově určenou na pořízení čistícího stroje pro náměstí a nově zrekonstruovaného loubí zapojením rozpočtové rezervy.

Poté se zastupitelé věnovali majetkoprávní oblasti, ve které například vzali na vědomí informace o výsledcích vyhlášené nabídky na prodej pozemku parcela č. 28/1 v k.ú. Nový Jičín – Dolní předměstí (pozemek za objektem České spořitelny) a schválili jako vítěznou nabídku společnosti GEDOS NOVÝ JIČÍN stavební společnost a.s., se sídlem Nový Jičín Beskydská 170 a uložili majetkoprávnímu odporu připravit návrh smluvních podmínek pro realizaci tohoto záměru, majetkoprávní záměr č. 2128.

Zastupitelstvo také vzalo na vědomí záměr Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, se sídlem Ostrava-Zábřeh Výškovická 40, vybudovat na území města novou centrální hasičskou zbrojnicí a ukládá vedení města a majetkoprávnímu odboru jednat o podmínkách převodu pozemků parcela č. 336/127 (ostatní plocha) a parcela č. 337/18 (ostatní plocha) v k.ú. Nový Jičín – Dolní Předměstí pro realizaci tohoto záměru a o výsledcích tohoto jednání podat informaci ZM v termínu do září 2009.

Zastupitelstvo schválilo Integrovaný plán rozvoje města Nového Jičína pro Integrovaný operační program a potvrdilo jmenování Ing. Kateřiny Nehasilové projektovým manažerem Integrovaného plánu rozvoje města.

ZM schválilo realizaci projektu "Chráněné bydlení Nový Jičín" v místní části Žilina a profinancování tohoto projektu. ZM také vzalo na vědomí průběžnou zprávu o programu prevence kriminality.

Zastupitelé se věnovali i provozu zimního stadionu, přičemž souhlasili s projednáním Zápisu z kontroly uzavřených smluv mezi Městem Nový Jičín a TJ Nový Jičín o provozování zimního stadionu. Dále uložili kontrolnímu výboru předložit zprávu o kontrole smluvních vztahů o podílu financování inženýrských sítí stavebního obvodu Pod Skalkou – III. etapa výstavby, mezi městem Nový Jičín a firmou TVARSTAV – REAL, s.r.o. Nový Jičín na jednání příštího ZM.

Schválením prošel i plán činnosti kontrolního výboru, statut Sociálního fondu nebo plán práce zastupitelstva na příští rok.

Plné znění usnesení jednání zastupitelstva je k nahlédnutí na webových stránkách města a na úřední desce.

Josef Gabzdyl

Rozpočet města na rok 2009

Vážení spoluobčané,

zastupitelstvo města na svém posledním zasedání v letošním roce dne 18.12.2008 projednalo a schválilo důležitý bod jednání, jakým je rozpočet města na rok 2009. Tímto krokem je zajištěno plynulé průběžné financování města na další období a město nemusí přistupovat k provizoriu ve financování.

Rozpočet města je postaven jako schodkový, kdy v oblasti příjmů je tvořen částkou ve výši **438 mil. 138 tis. Kč** a oblast výdajů tvoří částka ve výši **550 mil. 347 tis. Kč**. K vyrovnání jsou využity prostředky volných zdrojů z minulých let ve výši **115 mil. 017 tis. Kč**. V tomto schváleném rozpočtu nejsou zakomponovány státní prostředky na sociální podporu, které budou průběžně přijímány do našeho rozpočtu a mohou dosáhnout výše až **150 mil. Kč** v průběhu celého roku. Tyto státní prostředky jsou jen průtokové a jsou přísně zúčtovatelné vůči státnímu rozpočtu.

Důležité pro rozvoj města jsou schválené prostředky plánované pro jeho rozvoj (investice) tak, jak je máme zahrnuty ve Strategickém plánu města na léta 2007 – 2014 a tyto jsou ve výši **170 mil. Kč**. Mezi největší akce na rok 2009 patří dokončení rekonstrukce náměstí (II.etapa), vybudování denního stacionáře a chráněného bydlení pro zdravotně a mentálně postižené občany, další etapa regenerace sídliště v Loučce, budování okružní křižovatky B. Martinů – Dlouhá – Palackého - Jičínská a další plánované rekonstrukce komunikací a chodníkových těles ve městě. Je nutno zmínit, že mnoho zpracovaných projektů je vázáno na úspěšnost při získání dotací jak z EU, tak od státu. Mezi ty nejnáročnější patří plánované etapy vybudování splaškových kanalizací (Loučka - Záhumení, Žilina - II. etapa) a připravovaná regenerace sídliště v zóně města ul. Dlouhá – Palackého - Dolní Brána - Anenská, kde město

zpracovalo integrovaný plán rozvoje města (IPRM) a podalo žádost na dotaci z EU.

Pro chod celého města je nutno také zmínit, že jsou schválené prostředky do oblasti a sféry všech služeb pro město potřebných, kde jejich ekonomická náročnost rok od roku stoupá v návaznosti na růst energií a ostatních vstupů. Z rozpočtu města bude takto vynaloženo přes 200 mil. Kč. Jsou v tom všechny náklady, které nás stojí oblasti oprav a údržby komunikací (i zimní), zeleně, odpadového hospodářství, čistota a úklid města, vlastní náklady ve školství, kultuře a sportu, v sociální oblasti aj.

Nemalou stránkou výdajů jsou náklady na bezpečnost občanů a majetku města. Zde se přes veškerou snahu pověřených složek nedaří snížit rostoucí vandalismus na mobiliáři města, či nepořádky v okolí odpadních nádob (černé skládky). Je to jev rostoucí a zde bude muset město vynakládat vyšší prostředky na eliminaci těchto negativních jevů. Zde je nutno, abychom si všichni uvědomili, že jsou to veřejné prostředky nás všech, které musí být takto vynaloženy.

Vzhledem k hrozící hospodářské krizi, která dopadá na celosvětovou ekonomiku, věřím tomu, že se naše město i s tímto vyrovná a že akce, které máme dlouhodobě plánované, zrealizujeme, i když to určitě nebude jednoduché. Věřím, že hospodaření města bude i pro další období vyrovnané a že město nebude zvyšovat míru dluhové služby, která je v současnosti na minimální úrovni. Zároveň bych chtěl uvést, že orgány našeho města jako jedny z mála nepřistoupily k možnosti zvýšení daně z nemovitosti, která je jediná přímá daňová složka do rozpočtu města a tato zůstává pro rok 2009 stejná jako v minulém období.

Ing. Vladimír Bárta
místostarosta města

Město plánuje opatření kvůli celosvětové ekonomické krizi

Město chce otevřít speciální poradnu pro své občany, kteří přijdou kvůli celosvětové finanční krizi o zaměstnání. Pracovat by v ní měl psycholog, odborník na pracovní právo a úředník z odboru sociálních věcí.

„Chceme, aby poradna fungovala mimo úřad, a to co nejblíže autobusového a vlakového nádraží. Občanům musí být co nejpřístupnější,“ uvedl starosta Ivan Týle. Zpočátku by poradna fungovala pouze jednou týdně, ale v případě potřeby je město připraveno nabízet tuto službu i častěji.

Nezaměstnanost ve městě přesahovala na přelomu roku 6,5 procenta. Dle odhadů odborníků by kvůli hospodářské krizi mohla do konce letošního roku stoupnout na osm až devět procent. V minulosti byla situace ve městě i horší, nezaměstnanost se před osmi roky pohybovala okolo deseti procent. „Tehdy se podařilo situaci zvládnout, nyní však očekáváme, že bez práce zůstanou ve větším počtu lidé, kteří s touto skutečností nemají zkušenosti a budou potřebovat pomoci, aby se se situací vyrovnali,“ uvedl starosta.

Nový Jičín je navíc specifický i tím, že řada jeho obyvatel pracuje mimo město nebo i okres. Hromadné propuštění před časem ohlásil největší zaměstnavatel ve městě, výrobce automobilových dílů Visteon-Autopal, odkud postupně odejde 550 zaměstnanců. Dalším významným zaměstnavatelem je Vojenský opravárenský podnik 025 v Šenově u Nového Jičína, z něhož má odejít zhruba 130 lidí. Kopřivnická automobilka Tatra, kam dojíždí řada novojičínských občanů, snížila počet pracovníků o 1400. Zhruba sedmdesát pracovníků propustil frenštátský Continental a naposledy ohlásila propuštění několika desítek lidí firma Plakor, která nedlouho působí v mošnovské průmyslové zóně.

Město hodlá také zřídit poradní komisi, ve které by měli působit například zástupci největších zaměstnavatelů, ředitelé středních škol, psychologové a odborníci na pracovní právo a sociální oblast. Počítá také s využitím nové legislativní možnosti, aby lidé, kteří půl roku pobírají dávky v hmotné nouzi, mohli pracovat pro město. „Pokyn pro vytvoření podmínek na veřejně prospěšné práce dostaly i městské technické služby. Půjde však řádově o desítky pracovních příležitostí,“ dodal starosta.

Město zatím nepočítá s tím, že by nezaměstnaným pomáhalo finančně nebo formou poukázek.

Radní také budou pečlivě sledovat, jak se vyvíjí daňová naplněnost městského rozpočtu. Mnohem přísněji také budou zvažovat investiční záměry. „Každý záměr musíme posuzovat z hlediska udržitelnosti, hlavně u těch projektů, kde nejsme hlavními realizátory,“ uvedl starosta.

Josef Gabzdyl

**Město Nový Jičín
vyhlašuje**

dle § 36 zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)

Z Á P I S Ž Á K Ů

DO 1. TŘÍD ZÁKLADNÍCH ŠKOL

**V NOVÉM JIČÍNĚ A JEHO MÍSTNÍCH ČÁSTECH
PRO ŠKOLNÍ ROK 2009-2010**

Zápis se bude konat

v pátek 6. února 2009 od 14.00 do 18.00 hodin

v základních školách, jejichž obvody jsou stanoveny dle Obecně závazné vyhlášky č. 6/2007 o stanovení školských obvodů základních škol zřízených městem Nový Jičín následovně:

- a) pro **Základní školu Nový Jičín, Jubilejní 3** tvoří školský obvod ulice Anenská, Budovatelů, Dlouhá, Dolní brána, Gregorova, Josefa Hory, Jubilejní, K. Čapka, K. Schwarze, Kollárova, Mendelova, Protifaš. bojovníků, Sportovní, U Grasmanky, Vančurova, Wolkerova;
pro odloučené pracoviště **Dlouhá 56, Nový Jičín** tvoří školský obvod ulice B. Martinů, Bratří Jaroňků, Císařská, Jičínská, Ke Svinci, Křenová, Lipová, M. Baláše, Mlýnská, Na Dráždách, Na Lani, Palackého, Pod Horama, Pod Žlabcem, R. Melče, Tolstého, U Hráze, U Stadionu, V Kútě, V. Poláka, Vrchlického, Za Humny, Za Korunou, Za Potokem;
- b) pro **Základní školu Nový Jičín, Komenského 66** tvoří školský obvod ulice Bezručova, Dostojevského, Dvořákova, Hoblíkova, Jugoslávská, Kostelní, Lidická, Malé náměstí, Nádražní, Na Hliníkách, Na Prachárně, Novosady, Riegrova, Rybníčky, Sokolovská, Štursova, U Pstružího potoka, Úprkova, Zborovská, Žilinská; část obce Nový Jičín – Straník, Žilina;
- c) pro **Základní školu Nový Jičín, Komenského 68** tvoří školský obvod ulice Brožíkova, Bulharská, Hřbitovní, Jeremenkova, Jungmannova, Komenského, Kpt. Jaroše, Křížíkova, Křížkovského nám., Luční, Lužická,

Máchova, Msgr. Šrámka, Nábřežní, Propojovací, Slezská, Svatopluka Čecha, Trlicova, U Jičínky, Valašská, Žižkova;

- d) pro **Základní školu Nový Jičín, Tyršova 1** tvoří školský obvod ulice 28. října, 5. května, Boženy Benešové, B. Němcové, Derkova, Divadelní, Dobrovského, Dostála Bystřiny, Fibichovo nám., Gen. Hlaďo, Havlíčkova, Husova, Janáčkovy sady, Jiráskova, K Archivu, K Nemocnici, K Šatlavě, Karla Kryla, Lesní, Masarykovo nám., Myslbekova, Na Stráni, Na Valech, Nerudova, Novellara, Poděbradova, Pod Lipami, Pod Skalkou, Přemyslovců, Purkyňova, Resslera, Revoluční, Skalky, Slovanská, Smetanovy sady, Suvorovova, Svojsíkova alej, Štefánikova, Tyršova, Úzká, Žerotínova, část obce Nový Jičín – Kojetín, Bludovice;
- e) pro **Základní školu a Mateřskou školu Nový Jičín, Libhošť 90** tvoří školský obvod část obce Nový Jičín - Libhošť.

Děti s odloženou povinnou školní docházkou přijdou k zápisu do základní školy, kde byl dítěti povolen odklad povinné školní docházky.

Rodiče nebo zákonný zástupce dítěte **přinesou k zápisu rodný list dítěte a doklad o bydlišti** (občanský průkaz rodičů nebo zákonného zástupce).

Upozorňujeme rodiče, že dle zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) jsou povinni přihlásit k zápisu k povinné školní docházce **všechny děti, které do 31. srpna 2009 dosáhnou 6-ti let věku.**

O odložení povinné školní docházky rozhodne ředitel školy na základě odborného posouzení příslušného školského poradenského zařízení a odborného lékaře.

Mgr. Ivan Týle
starosta

Nový občanský průkaz nemá přes sto občanů

Josef Gabzdyl

Nový občanský průkaz scházel na konci ledna přibližně sto padesáti lidem z Nového Jičína a stále chodí s neplatným dokladem. Někteří si o nový průkaz ani nezažádali. „Tito lidé se už dopustili přestupku a pokud budou i nadále nečinní, tak máme možnost udělit jim pokutu až do výše deseti tisíc korun,“ upozornila vedoucí odboru vnitřních věcí Městského úřadu v Novém Jičíně Dagmar Veličková.

Do konce loňského listopadu si měli o nový občanský průkaz požádat lidé s dokladem vydaným do konce roku 2003, tedy v podobě růžové kartičky bez strojově čitelné zóny. Tato povinnost se netýká občanů narozených před 1. lednem 1936. „Lidé nechávali výměnu na poslední chvíli. V listopadu i v prosinci jich přišlo hodně, přesto zůstalo dost opozdílů,“ řekla vedoucí oddělení evidence obyvatel Alena Hývnarová.

Přitom hříšníci už v loňském roce dostali dopis ministerstva vnitra, ve kterém byli k výměně vyzváni. Nyní mají neplatný doklad, na který například na poště nedostanou doporučenou zásilku nebo důchod.

Na odboru vnitřních věcí v prvním poschodí budovy městského úřadu na Divadelní ulici mohou lidé požádat o nový občanský průkaz v pondělí a ve středu od osmi do sedmnácti hodin. Dále pak i v úterý a ve čtvrtek od osmi do čtrnácti hodin, kdy bývají přepážky většinou volné. Využít také mohou standardní služby upozornění na došlý nový doklad formou textové zprávy.

TENKRÁT...

Tak jako v minulém tak i v tomto čísle zpravodaje se v této rubrice přeneseme o deset let zpět a podíváme se, o čem se ve zpravodaji tenkrát psalo a co sed dělo v obci z kraje roku 1999.

Libhošťský zpravodaj Ročník I. číslo 2 – Únor 1999

První strana zpravodaje patřila tradičně zprávám **Občanské komise**. Tentokrát si vás předseda Václav Linhart dovolil pozvat na veřejnou schůzi občanů, která se měla konat 9.března 1999. Dále vás informoval o stanovených vysílacích časech místního rozhlasu a také upozornil na neustálý nepořádek v okolí kontejnerů na odpady a vyzval občany k nápravě tohoto stavu.

Další strana zpravodaje je věnována zprávě poměrně důležité, alespoň tedy v kontextu společenského a kulturního dění v Libhošti. Oldřich Sobek vás totiž ve svém článku informoval o tom, že po několika týdnech diskusí a příprav byl 11.ledna ustanoven přípravný výbor ve složení

Jiří Štípský, Jaroslav Šimíček a Oldřich Sobek, který měl za úkol zajistit **právní subjektivitu nově vzniklému občanskému sdružení – Osvětové besedě v Libhošti**. Ano, letos je tomu již deset let, co začala Osvětová beseda ovlivňovat kulturní a společenské dění v Libhošti. K hodnocení této dekády se ještě na stránkách zpravodaje dostaneme.

Z dalších rubrik tehdejšího zpravodaje vybíráme:

V rubrice **Významné osobnosti** vás Oldřich Sobek seznámil s Jiřím Tiehanem, který byl členem dvoučlenné delegace, vyslané v roce 1772 obcemi Bernaticemi nad Odrou a Libhoštěm k následníkovi trůnu a pozdějšímu císaři Josefu II. Jaký účel měla ona delegace a jak to vše souvisí s pojmem „Bernatský chodník“ se dozvíte, když si nalistujete čtvrtou stranu tehdejšího zpravodaje.

Rubrika **Z Historie obce** se věnuje nejstarší písemné památce obce Libhoště. Jsou jí Registra obce Libhoště. Kniha zvaná též „gruntovnice“ je v současné době uložena v Okresním státním archivu v Novém Jičíně. Pokud se o této knize chcete dozvědět více, opět doporučuji nalistovat příslušnou stranu únorového zpravodaje z roku 1999.

Dále jste se mohli ve tehdejší zpravodaji dočíst něco o fotbalové historii Libhoště od Arnošta Opěly, o přírodě kolem nás či o Malém zamyšlení o dovednosti Libhošťanů.

Aleš Hána

Z HISTORIE OBCE

Ohlédnutí (o dvacet let zpátky)

Oldřich Sobek

Rok 1990 byl pro nás všechny rokem převratných změn, ale jak se, žel, dnes ukazuje, i nenaplněných nadějí. Pro mne osobně to byla doba mimořádně hektická. V okresním vlastivědném muzeu, kde jsem do té doby pracoval, bylo zřízeno oddělení ochrany přírody, kde jsme mimo jiné posuzovali projekty a žádosti, při jejichž realizaci by mohlo dojít k poškození přírody, krajiny nebo životního prostředí. Byli jsme tři. Tato skupinka zpracovávala stanoviska a připomínky pro náš nadřízený orgán – odbor kultury ONV, v mnoha případech však vyřizovala věci přímo (povolování kácení stromů aj.). Byli jsme v rámci celé republiky určitou abnormalitou, všude jinde vyřizovaly agendu ochrany

přírody přímo jen odbory kultury ONV, které však byly k tomu vybaveny většínou jediným pracovníkem. Kvalita činnosti podle toho také ovšem vypadala. Spolupracovali jsme s řadou odborných pracovišť a vydávali společná stanoviska ke gigantickým projektům, které se dotýkaly území **Moravské brány** a v konečné fázi jsme přispěli i k vyhlášení **Chráněné krajinné oblasti POODŘÍ**. Z podnětu **Ing. Ivo Otáhala** jsme zahájili program ochranné mapování. Vypracoval jsem k tomuto účelu příslušné metodické pokyny a k realizaci jsme získali a vyškolili početný aktiv dobrovolných spolupracovníků po celém novojičínském okrese. Získávali jsme tím poměrně dobrý a okamžitě použitelný přehled o současném stavu krajiny i životního prostředí. Poznatky jsme pak uplatňovali v našich stanoviscích při jednáních a žádostech o zásazích do krajinného prostředí, i když mnohdy se muselo opravdu jet i na místo samé. Využili jsme je i při pozdějším vyhlášení chráněných lokalit v okrese. Zákonnou ochranu jsme těmto našim spolupracovníkům zajistili tím, že jsme je jmenovali podle zákona o ochraně přírody **konzervátory přírody** v určeném území. Byli prozkoušeni ze znalosti zákona a dalších předpisů a po složení zkoušky byli vybaveni průkazy ONV a dokonce úředním razítkem. Většina z nich pracovala velmi dobře a konfliktní situace se neřešily příliš často.

Kolegové z okolních okresů nám tento stav záviděli. Nedokázali pochopit, že i omezených zákonných možností, které tehdejší režim umožňoval, lze využít ve prospěch dané věci. V té době už i na Novojičínsku začaly aktivně působit základní organizace ochránců přírody a byl ustaven i okresní výbor OP. A světe div se, do jeho čela se pasoval hlavní ideolog okresního výboru KSČ soudruh **Jaromír Čerbák**. Podstrčili jsme mu kukaččí vejce. Vlastně hned několik najednou. Schůze pod jeho vedením sice byly určitým utrpením, ale dalo se to vydržet. Zatímco na schůzích okresního výboru jsme poslouchali jeho zážitky ze „služebních“ cest po Mongolsku a jiných zemích „světa socialismu“, vyvíjely naše základní organizace ČSOP v poklidu houževnatou a cílevědomou činnost pod naší záštitou v „**Okresním sboru dobrovolných pracovníků státní ochrany přírody**“, ale zejména při práci s mládeží. Významné bylo, že základní organizace ochránců přírody se stále rozrůstaly, vznikly ve Štramberku, Fulneku, v Odrách, Novém Jičíně, Jeseníku, Frenštátě, na gymnáziu v Novém Jičíně a jinde.

V této situaci nás zastihl pád komunistického režimu. V Praze se uskutečnil dlouho připravovaný **II. sjezd Českého svazu ochránců přírody**. V každém okrese byli dávno před jeho konáním zvoleni delegáti, takže jeho uskutečnění nic nebránilo. Byl to shodou okolností první sjezd jedné z celostátních organizací Národní fronty po osudovém 17. listopadu. Konal se ve vypjaté atmosféře. KSČ a zejména státní bezpečnost se nemínila vzdát své absolutní moci. Delegáty se ještě na poslední chvíli pokusili pracovníci státní bezpečnosti zadržet, příkaz však přišel už pozdě. Novojičínský okres zastupoval na sjezdu **JUDr. Petr Slovák**. Přišli si i pro Petra, ovšem ten už byl ve vlaku na cestě do Prahy, stejně jako většina delegátů. Atmosféra na sjezdu

byly vypjatá, stále probíhalo jednání ÚV KSČ, stávkovali umělci a studenti, nikdo ještě nevěděl, jak situace dopadne. Sjezd jednomyslně přijal rezoluci, která požadovala demisi vlády a zrušení ústavního článku o vedoucí úloze KSČ ve společnosti. Uvolnění nastalo, až když tehdejší místopředseda ÚVR ČSOP **Vladimír Špidla** (pozdější premiér) delegátům sjezdu oznámil nejčerstvější zprávu ČTK o tom, že vláda podala demisi!!! Petr Slovák vystupoval na sjezdu velmi aktivně a byl zvolen jedním z místopředsedů Ústřední výkonné rady ČSOP.

Byl jsem v té době tzv. „nezařazeným“ (bezpartijním) poslancem ONV a členem komise pro životní prostředí. Na prosincovém zasedání pléna ONV jsem pro nemoc nebyl přítomen. Právě na něm podala celá Rada ONV demisi a byla zvolena zvláštní skupina poslanců, která měla připravit její rekonstrukci pro lednové zasedání ONV. Byl jsem po dobu své činnosti v plénu i v komisi ONV jedním z mála poslanců, kteří dokázali vystoupit před plénem i nepřipravení a v diskusi říci svůj názor na věc bez papíru. I díky tomu, že jsem byl nestraník, byl jsem navržen do funkce jednoho z místopředsedů ONV.

Lednové zasedání pléna ONV bylo plné emocí a stresu. Místa, vyhrazená občanům v hale Tatrovanka, obvykle při zasedáních prázdná, byla tentokrát zcela zaplněna. Jednání se konalo v bouřlivé atmosféře. Návrh na rekonstrukci Rady přednesl **poslanec Zábranský**, člen České strany socialistické. K projednání návrhu byly svolány kluby poslanců podle stranické příslušnosti (KSČ, ČSL a socialisté). Problém nastal, když nestraníční poslanci zjistili, že se s nimi nepočítá, nikdo o ně nestojí a nikdo je ani nesvolá. Přitom byli to právě ti poslanci, kteří nejčastěji vystupovali nejen za své obce, ale byli aktivní a iniciativní při projednávání problémů na území okresu. Nakonec se sešli sami a usnesli se, že za těchto okolností nepodpoří svými hlasy navrhované personální změny v orgánech ONV. Bylo to na pováženou. Zcela ohrožena byla volba **Ing. Josefa Svobody** na funkci předsedy ONV. O návrhu se hlasovalo několikrát a skrutátoři se stále nemohli dopočítat, vypadalo to, že návrh neprojde. Nelibost se stále hlasitěji ozývala z řad obecnstva, ozývaly se výkřiky, narůstala vřava. Lidé vůbec nemohli pochopit, o co, jde a všechny poslance nestraníky obviňovali z kolaborace s komunisty. Po dlouhých obstrukcích nakonec byly návrhy schváleny, často nejtěsnějším poměrem hlasů, ale to se už blížila půlnoc. Už se zcela nepamatuji, ale byl jsem asi jediný, kdo dostal plný počet hlasů přítomných poslanců. Přiznám se, že jsem nebyl pro takovou situaci osobně vybaven a připraven. Odjížděl jsem z jednání unavený, a to jsem ještě nehnul v nové funkci ani prstem. A už vůbec jsem neměl představu o tom, co mě v tak hektické době čeká.

Už asi týden po 17. listopadu začala vznikat jako houby po dešti různá „**občanská fóra**“. Kde kdo najednou svolával diskuse u „kulatých stolů“. Mnohé byly monotematické, většinou v obecné rovině k současné společenské a politické situaci. V popředí zájmu lidí byl ale stav životního prostředí. Sdělovací prostředky byly zahlceny zpravodajstvím o jeho hrozném stavu,

který nám orgány KSČ zamlčovaly. Zájem občanů proto byl značný. Organizátoři kulatých stolů proto měli velký zájem o odborníky z oblasti životního prostředí, kteří by dokázali kvalifikovaně odpovídat na otázky účastníků. Těch se ovšem v okrese nedostávalo. Doslova jsem „pendloval“ od jedné schůze ke druhé. Bylo mi až trapně, když jsem sledoval vedle mě sedící zástupce stranických orgánů, kteří měli obhajovat dosavadní počínání KSČ k jednotlivým aspektům životního prostředí a jiným společenským problémům. Přicházeli jen ti nejstatečnější, ve svém přesvědčení nejpevnější, obvykle ale už napohled stále arogantní a mnohdy i „duť“. Jejich šéfy jsem u kulatého stolu ale nikdy nezastihl.

Byl jsem už asi 14 dní ve funkci na ONV, když organizace OF ve Frenštátě svolala hovory s občany. Hlavním tématem byl stav životního prostředí, zejména ve vztahu k činnosti sovětské posádky ve městě. Proti rozvášněnému publiku stál tam sám chudák předseda městského národního výboru s několika úředníky. V té době byla v plném běhu výstavba dvou šachet, neboť 13. sjezd KSČ už dříve rozhodl o zahájení těžby na významném ložisku černého uhlí pod Beskydami. Značná část města už ustoupila výstavbě paneláků, určených pro horníky. Celá Frenštátská kotlina se už několik let před tím stala předmětem přírodovědného, ale i společenského a kulturního průzkumu, na němž se podílel velký počet odborníků z mnoha organizací. Akce nesla název „**Průzkum Frenštátské kotliny**“, na níž se podíleli i pracovníci našeho muzea. Závěrečná zpráva o výsledku průzkumu však byla v některých oblastech cenzurována. Obyvatelům, ale i představitelům městských orgánů byl zamlčen špatný stav ovzduší, který v některých meteorologických situacích byl neúnosný, ale i zdravotní stav obyvatel. Zhoršený stav ovzduší se vyskytoval poměrně často v důsledku přirozeného krajinného prostředí (nedostatečné provětrávání kotliny) a transportu škodlivin z **valašskomeziříčské DEZY**. Vliv ovšem měla i sovětská posádka s množstvím výjezdů aut, při častém bezúčelném startování vozidel aj.

Právě na tomto jednání došlo k odhalení skutečného nepříznivého stavu prostředí a konkrétních dopadů na zdraví obyvatel. Vojáci po sobě také zanechávali velmi viditelné stopy v krajině, nepomáhaly žádné úmluvy s městem a na mnoha místech, i v chráněné krajinné oblasti, vznikaly divoké skládky odpadků. A to přesto, že jim byla vyhrazená skládka odpadů v Kopřivnici. Bylo podezření i na zamoření spodních vod uhlovodíky (naftou), což se zakrátko potvrdilo. A vůbec si sovětská posádka dělala z našich orgánů srandu. Vrcholem ignorace byla černá stavba dvou velkých muničních skladů přímo na území CHKO Beskydy v pramenné oblasti Lubiny. Stavby musely být později likvidovány.

Představitelé města byli na jednání jako naříz v trní a myslím si, že kdyby někdo z přítomných dal povel k jejich ukamenování, asi by se do toho i pustili. Přišla na řada na mě. Bylo to po až hysterickém projevu mladé maminky, která pod vlivem atmosféry v sále už málem viděla umírat své děti a volala k odpo-

vědnosti lidi na radnici, kteří nejsou schopni pro ni něco udělat. Dal jsem dohromady veškerý svůj řečnický um a měl jsem co dělat, abych lidi uklidnil. Nemohli pochopit, že jsem se vlastně ujal obhajoby lidí z radnice. Nevím, co všechno jsem už řekl, mimo jiné ale i to, že můžeme být rádi, že to vše skončilo a teď je na nás, jakým způsobem se z toho dostat. Vysvětlil jsem jim, že až do této chvíle ústřední orgány KSČ zcela úmyslně blokovaly zákony, které by komplexně řešily problémy s odpady, čistotou ovzduší, vody a i celkovou ochranu krajiny. Těm „nahore“ právě nejlépe vyhovoval stav, kdy se se vším tím svinstvem museli vyrovnávat na tom nejnižším stupni, t. j. pracovníci národních výborů, kteří byli mezi mlýnskými kameny. Na jedné straně stáli tváří v tvář lidem, jejichž stížnosti a oprávněné požadavky byli nuceni řešit, ale na druhé straně postrádali základní oporu v zákonech, které by jim umožňovaly situace zvládat. Pozornost přítomných se mi podařilo obrátit na připravované parlamentní volby. Požádal jsem je, aby vybírali schopné a vzdělané lidi do národního shromáždění, kteří pak budou zárukou přijímání kvalitních zákonů, podle nichž budou pracovat právě tyto nižší články státní správy a samosprávy. Myslím, že první, kdo poněkud pookřál, byl přítomný předseda MěNV, který mi přišel zvlášť osobně poděkovat.

Na ONV jsem zaštiťoval činnost odborů dopravy, místního hospodářství a obchodu, odboru zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství. Na pořadu dne ale byly především kádrové změny na jednotlivých odborech, přičemž některé odbory zanikly úplně (kádrový a osobní), jiné dostávaly novou náplň, vznikl i zcela nový odbor - životního prostředí. Samostatnou kapitolou činnosti byly pravidelné schůze Rady ONV. Téměř na denním pořádku byla jednání o kádrových změnách v organizacích řízených ONV. V mnoha případech přicházely podněty k odvolání řídících pracovníků zvenčí, často přímo z podniků, které řídili. V některých případech jsem ale měl dojem, že šlo i o vyřizování účtů. Do povědomí všech se dostávaly nové, do té doby téměř neznámé pojmy – slova konkurz a konkurzní komise. Konkurzy se vypisovaly a probíhaly jako na běžícím pásu.

Stále přicházely nové podněty a úkoly „shora“ i z běžného života. Velmi pozitivně jsem hodnotil činnost české vlády pod **vedením Petra Pitharta**. Myslím, že to byl velmi sehraný tým, který věděl, co naše tehdejší situace vyžadovala (a vlastně stále vyžaduje). Oceňoval jsem zřízení samostatného ministerstva životního prostředí, perfektně připravené programy revitalizace říčních systémů, program obnovy venkova, budování územních systémů ekologické stability v krajině a další. Stále vidím před sebou důvodovou zprávu k vládnímu usnesení, v níž se zdůrazňovalo, že nezhájíme-li řešení těchto problémů ihned, čekají nás v nejbližší době velké škody při povodních a naopak dlouhá období sucha. Samozřejmě jsem se ihned pustil do praktického uplatňování těchto programů. Žel, situace se zakrátko vyvinula jinak. Nová česká vláda (**Klausova**) po roce 1992 sice nehodila všechny tyto kvalitně připravené programy přímo do koše, ale z vládních programů se staly pouze

programy jednotlivých ministerstev, čímž došlo k jejich téměř úplnému útlumu. Nechápal jsem také ukvapené zrušení krajů. Byli tam skuteční odborníci na celou škálu společenského života, kteří uměli zacházet se zákony.

Mimořádný úkol jsem „vyfasoval“ v souvislosti s **odchodem sovětských vojsk**. Frenštátská posádka se stěhovala z našeho území jako vůbec první. Nikdo nevěděl, jak se k věci postavit. Z československé strany odchod vojsk zajišťovaly **vojenské stavební a ubytovací správy**, v našem případě se sídlem v Olomouci, a krajské národní výbory. Naše vrcholné orgány nebyly na odchod vojsk vůbec připraveny. Pokyny a směrnice se nepřetržitě měnily, doplňovaly, a dokonce různily. Naštěstí jsem měl dobrou spolupráci s Krajským národním výborem v Ostravě. I pracovníci kraje byli situací zaskočení a na odchodu frenštátské posádky si za pochodu ověřovali postup pro další posádky v kraji.

Odchod byl tak rychlý, že jej vlastně stačili zaznamenat jen místní. Film, který natočil místní kameraman, byl promítán snad po celém okrese. Sám jsem se do kasáren dostal až ve chvíli, kdy vojáci již odjeli a na místě zůstal jen likvidační oddíl. Po celé ploše kasáren byl strašný binec. Připadalo mi to, jako když bojiště opustí poražené vojsko. Hovořil jsem se zbylými důstojníky, kteří měli k dispozici ještě pár vojáků. Nedělali si žádné iluze o svém dalším životě. Odjížděli na Sibiř do úplně volné krajiny, kde na ně nečeká žádná zděná budova. Bylo to u města, které mi už vypadlo z paměti (snad Sverdlovsk), ale důstojník mi připomenul, že odtamtud **Gorbačov** právě propustil z vyhnanství významného sovětského disidenta **Andreje Sacharova**. Odchod posádky se změnil v úprk. Ve velmi krátké době museli vojáci naložit nejen veškerou techniku, munici a pohonné hmoty, ale hlavně proviant. Na dlouhé cestě na východ nemohli počítat s tím, že by na ně někde čekalo jeho doplnění, museli si vystačit s tím, co bylo momentálně k dispozici v posádce. Prakticky v několika hodinách vystříleli v kasárnách chované stádo vepřů a museli zpracovat jejich maso na cestu. V jakém stavu asi bylo po několik dnech, si neumím dost dobře představit.

Zbylí důstojníci z likvidačního oddílu se snažili, aby po nich zůstalo co nejméně, ale to prostě nešlo. Navíc, kasárna se stala mimořádnou příležitostí pro místní nenechavce. Na hlavní bránu sice nastoupilo pár našich vojáků v základní službě, ale celý prostor kasáren zůstal opuštěn a bez dozoru. Po veřejných protestech, organizovaných místním OF, armáda o umístění československé posádky ve městě ztratila zájem a vojáky stáhla. Kradlo se vše, co se dalo odšroubovat, vytrhnout ze zdi, od klik, kohoutků, radiátorů, až po dlažby, obklady aj. Na nádvoří byly vykopány hluboké sondy, kde zástupci brněnské firmy Geotest zjišťovali stav poškození spodních vod a rozsah zamorení zeminy. Byly to stovky kubíků, které pak bylo nutno dekontaminovat. Naštěstí byly k dispozici již speciální bakterie, které rozkládají uhlovodíky, ale i tak to trvalo několik let. Pohybovala se zde také asi devítičlenná skupinka Američanů v rámci pomoci, kterou USA nabídly republice při odstraňování ekologických

škod po pobytu sovětské armády. Působili zcela nenápadně, přesto na nich bylo vidět, že jejich úkol je zcela jiný. Po krátké době také odjeli, ani nevím, kam.

Komise zjišťovaly stav jednotlivých objektů, z nichž mnohé neměly vůbec stavební povolení, nebo byly postaveny v rozporu s povolením. I ty, které měly stavební povolení, neodpovídaly našim oborovým normám, včetně obytných paneláků, tzv. „chruščovek“. Sotva ale komise zaznamenala jejich technický stav, příští den už neodpovídal zjištění – krádeže a vandalizmus pokračovaly. Mnohé objekty jsem přebíral do majetku ONV. V té době už ale bylo jasné, že národní výbory nebudou vlastnit a hlavně nebudou řídit žádné výroby ani služby. Má jít o úřady, jejichž hlavní činností bude především razítkování. Proto jsme se rozhodli, že mnohé budovy a zařízení přímo předáme příslušným městům a obcím. O různá překvapení nebyla nouze. Tak jsem byl např. vyzván, abych se za ONV okamžitě dostavil do kasáren k převzetí tzv. „mořkovské“ střelnice, kde čekají členové komise z Olomouce a Ostravy. Jak se ukázalo, nešlo však o katastr obce Mořkov, ale o poslední dvě parcely obce Životice. Ty byly v té době ještě součástí města Nového Jičína. Přesvědčil jsem proto tehdejšího předsedu MěNV **Ing. Grofa**, aby z našeho pověření objekty i pozemky převzal. Nedovedl jsem si představit, jak by okres s novým majetkem naložil. Frenštátská posádka těsně před tím začala s modernizací celého zařízení objektu, dokonce stěny obložili obkladačkami. Po nocích se tam konaly nájezdy, vypadalo to, jako by na objekt byla vyhlášena demolice. Nebyl jsem tomu příliš nakloněn, ale nakonec jsem byl spokojen s tím, že město plochu i stavební objekt využilo pro moderní skládku komunálního odpadu, která trvá podnes.

Ale o tom až příště.

„U PANA“

Oldřich Sobek

Asi už není mnoho pamětníků, kteří vědí, o co se jedná, jaký význam mělo pro Libhošťany slovo „PAN“. „Byl sem u pana, idu k PANOVÍ...“ byl ještě v době první republiky naprosto všem srozumitelný pojem. „PAN“ byl pánem nad **Panským lesem**, který se jinak sice správně nazývá **ROVEŇ**, - německy **HOCHWALD**. V Libhošti však o Rovni snad vůbec ani nevěděli, běžně les nikdo neznal jinak než jako Panský les, neboli „Pančák“. Les až do r. 1774 patřil jezuitskému řádu, konkrétně Jezuitskému konviktu v Olomouci, stejně jako celé Novojičínsko-štramberské panství, včetně obce Libhošť. Když císař Josef II. řád zrušil, byl vytvořen **Novojičínský velkostatek**, k němuž byl připojen i les Hochwald. Výnosy z rozsáhlého majetku byly příjmem **Tereziánské**

nadace ve Vídni. Byly z nich financovány nově zakládané školy, kostely a farní úřady. Z větší části byla z těchto prostředků financována i stavba libhošťského kostela a fary, v níž jedna místnost byla určena jako „učirna“ a další jako ubytovna pro učitele.

Les Roveň byl v rámci velkostatku samostatnou hospodářskou jednotkou s celkovou výměrou necelých 500 ha. Téměř celý se rozkládá na katastru obce Šenov, jen nepatrná část výměry zasahuje do katastru Kunín. Skutečnost, že les o této poměrně velké rozloze byl v „panském“ majetku, byla asi hlavní příčinou, že po celý středověk odolával tlaku urbanizace z okolí. Ta se zastavila na jeho dnešních hranicích už ve 13. století. Určitý průnik urbanizace do lesního prostředí nastal až koncem 15. let 16. století, když došlo k výstavbě kasáren a vojenských zařízení na Lapači. V období velké kolonizace byly na pravostranné terase Odry založeny podél silnice obce Bartošovice, Hukovice (obě původně většinou české), Kunwald (Kunín) a Šenov. Libhošť, který v té době neměl komunikačního spojení s okolím, navíc oddělený lesním komplexem, zůstal český i po skončení třicetileté války, kdy cela naše krajina byla zpusťována a vyhladněna, Libhošť však byl částečně ušetřen.

Les, díky lehce dostupnému rovinatému terénu, poskytoval množství stavebního i palivového dříví. Polesí spravoval **revírník**, který měl k ruce většinou dva hajné. Revírní správa byla **v hájence u Sirkových lázní**. V r. 1772 -73 byla hájovna od samotného lesa oddělena nově postavenou císařskou silnicí. Tehdejší šterková silnice, po níž jezdili formani s koňskými povozy, ovšem neměla vliv na nějaké odloučení hájenky od polesí. Naopak, silnice umožnila přímé spojení s městem a sídlem velkostatku v novojičínském zámku. Silnice také umožnila snadnější odvoz vytěženého dřeva z lesa.

Ve Státním okresním archivu v Novém Jičíně je uloženo velké množství písemností o hospodaření polesí, včetně lesních hospodářských plánů. Je zde i mnoho údajů, dotýkajících se obce Libhoště, zvláště povinností sedláků a ostatních poddaných. Uložené písemnosti stále čekají na badatele, kteří zde mohou odkrýt řadu zajímavostí z historie naší obce.

„Panský“ les poskytoval Libhošťanům v průběhu staletí neocenitelné služby. Libhošťané byli vyhlášenými dřevorubci s fortelem. Lesní správa „**drvaře**“ zaměstnávala většinou v období vegetačního klidu, kdy končily práce u stavitelů (Libhošťané byli většinou zedníci a tesaři). Pracovali ve dvojicích, těžilo se v tzv. „rubiskách“. Šlo vesměs o užitkové – stavební dřevo, neboť stromy byly v myšlné těžbě většinou už i unikáty. Mimo sezónu se prováděla jen prořezávka na „štachety“ a „rygle“ na dřevěné ploty. Dřevěné (a živé) ploty charakterizovaly naši obec až do 50. let min. století. Tyčovina se domů z lesa vozila na „polstrholce“ – polštáře pod podlahu, též se řezala na špalky, z nichž se dělaly podlahy v maštalích a chlévech. Les také poskytoval v zimě obživu pro sedláky, kteří s koňmi stahovali klády z místa těžby na skládky k lesním cestám. Po provedení konsignace (spočítání kubatury a označení kvality kaž-

dého stromu) pak odváželi klády buď do okolí, po vybudování železnice pak na suchdolské nádraží v N. Jičíně. Pokud byl strom nebo jeho část určený na palivo, řezal se, případně i štípal a dřevo se skládalo do „metrů“. „Kubík“ musel mít 1 m na výšku a 1,10 m na šířku. Musel být řádně uložen, což se přísně dodržovalo. Takto připravené palivové dřevo odebírali většinou podnikatelé a továrníci. Souše v lese, to byl pojem téměř neznámý. Proto se Libhošťané spokojovali většinou s větvemi. Stahovali je, stejně jako dřevo z prořezávek, na hromady a po zaplacení hajnému nebo přímo u revírníka v **Sirkové** je odváželi sedláci. Významným palivem zvláště na zatápění bylo tzv. „**chábí**“ – suché smrkové větve, které se pilkou na tyči odřezávaly ze spodních částí smrků. Ženy je vázaly do nůší a na zádech nosily domů, často až na dolní konec obce. Celé rodiny se na podzim také vypravovaly do lesa na sběr šišek, které byly rovněž důležitým topivem. Samostatnou kapitolou byla těžba a zpracování čalounické trávy - chudačky. O tom jsem psal již v minulosti a osvětová beseda tuto činnost zpracovala jako dokument na CD.

V lese byly ponechávány i nezalesněné plochy (paseky) určené pro zvěř. Chudší chalupníci si zde za poplatek v kanceláři „U Pána“ mohli vyžínat lesní travu, buď ke krmení, nebo na podestýlku. Les také produkoval velké množství lesních plodů, zejména malin, borůvek a ostružin, a hlavně hub. Jejich sběr byl záležitostí dětí a mládeže, hlavně v době prázdnin. Čerstvé houby chodily starší děti nebo „stařenky“ prodávat na trh do Jičína. Les byl také významnou honitbou a doslova ptačím rájem. Honitba se pronajímala a na hony byli zvaní přední průmyslníci a společensky významní lidé. K zajištění hospodářské činnosti v lese a i pro hosty na honech byla postavena v křižovatce cest uprostřed lesa tzv. „**Chalupka**“, kde se podával guláš. Honce zvali na hon především hajní. Jedna hájenka, jako služebnost, byla na Lapači. V Libhošti hájenka nebyla, hajní byli vybíráni tak, aby měli svůj vlastní domek. Za dobu existence správy polesí se v lese vystřídalo několik generací revírníků a hajných.

V roce 1945 se polesí Roveň dostalo pod správu Ministerstva školství a osvěty, později bylo převzato Státními lesy ČSR. V padesátých létech, po vyhrocení válečného napětí, bylo rozhodnuto o umístění raket protiletické obrany v lese na návrší mezi Hukovicemi a Bartošovicemi. Zásah byl rozsáhlý, odlesněno bylo několik desítek hektarů. V té době zanikla hájenka na Lapači a rovněž hájovna u Sirkových lázní ztratila svůj význam. Posledním libhošťským hajným byl Josef Týmľ z č. 119. Vojenské lesy a statky, které převzaly správu polesí, zřídily kancelář na Trlicově ulici v Novém Jičíně. Objekty hájovny začaly chátrat a i když se na zdech objevil nápis „k pronájmu“ bylo zjevné, že stalejšímu objektu, který poznamenala historie, je odzvoněno. Někdejší císařská silnice, původně určená pro formany, se změnila v silnici smrti, odsoudila objekty hájovny k demolici. Jen sebevrah by si dovolil přejít přes den přes cestu.

Časy, kdy zde sídlil pro Libhošťany neodmyslitelný „Pan“ – pán nad Panským lesem, odvál čas. Jen několik málo pamětníků ještě občas vzpomíná, když v autobuse jede kolem. Fotoreportáž současného stavu objektů s někdejšími kanceláři, revírníkovým bytem a hospodářskými budovami pořídil Rudolf Jarnot.

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích

V lednovém čísle zpravodaje jsme uveřejnili dvě fotografie, nalezené v pozůstalosti učitele Antonína Turka. Jsou na nich žáci 1. ročníku naší školy ve školním roce 1941/42. Kromě toho, že hoši a děvčata byli fotografováni zvlášť, je na nich pozoruhodné i to, že A. Turek si vystačil sám, používal samospouště. Další pozoruhodností je **tabulka**, kterou drží jeden ze školáků. Byla to v té době naše jediná školní pomůcka, kterou jsme si do školy nosili. Šlo o vyhlazenou zarámovanou břidlicovou tabulku, na kterou se psalo „kamínkem“. Když byla tabulka popsána, smazala se mokrou houbičkou nebo hadříkem. První sešit jsme dostali až ve druhém pololetí roku.

Manželé Kvitovi spolu s Oldřichem Kahánkem popsali fotografie takto:

Hoši zleva – stojící: Kahánek Oldřich, Hanzelka Zdeněk, Švarc Karel (v Bartošovicích), Šindler Jan (v Bartošovicích), Šimíček Jaroslav, Horák Milouš,

Blažek Josef, Honeš Jaroslav. **Sedící:** Kalíšek Oldřich, Raška František, Marek Josef, Hanzelka Stanislav, Vítek Alois, Jašek Karel, Bém Josef, s tabulkou Kovář Ladislav. Na fotografii chybí Jevický Stanislav, Kvita Josef, Michálek Karel a Pustějovský Antonín.

Děvčata: stojící zleva: Kletenská Marie, Hanzelková Marta, Kolářová Jarka, Šimíčková Anna, Frýdlová Hanka, Klosíková Zdenka, Řeháková Alena, Hanzelková Alena. **Prostřední řada:** Jašková Marie, Rašková Marta, Zátopková Jaroslava, Kalíšková Marie, Křištofová Věra, Hyvnarová Zdenka, Šindlerová Zdenka, Kvitová Marie. **Spodní řada:** Kopřivová Božena, Milichová Věra, Šenková Danuše, Šindlerová Irena (s mladším bratrem), Hanzelková Ludmila, Kotrsová Vlasta, Horklová Marie, Demlová Ludmila, Hanzelková Marie.

Větší počet těchto dětí se s rodiči vystěhoval v roce 1945 do okolních obcí a Nového Jičína.

Lašský koutek

Z vyprávění starého veterána

Oldřich Sobek

Toš, pravda, už je temu hodně davno, co ve Veřovicach žil stryc, keremu jinač něfekli než Kanonyr. Jeho opravdove meno, myslim, ani nihdo něznal. Povědalo se mu tak proro, že un, ten stryc, sloužil cisaři panu hodně, hodně roku, ani un sam si to něpamatoval. Dyš přišel natrvalo domu, toš ta tvrda selska praca mu moc něvoněla. Past fojtovi kravy, to bylo pro něho něco ponižujícího a nadeničit tež něchcel. Čekal, eš skončí stryc Kabeláčuv s ponocničenim. Takova praca byla pro něho tajak stvořena. Nėnadělal se, chodil po dědině a pokuřoval.

Stryc Kanonýr uměl moc pěkně vypravjat'. Najvěc posluchačuf měl v hospodě, dyš povědal o tym, co zažil na vojně. Někeři lide mu sice moc něvěřili, že by to fšecko bylo možné, ale znova si ty zvěsti radi poslechli. Toš si poslechnitě jednu s tych příhod, keru stryc Kanonyr povědal: „Dyš smy stali v Netalii, před nami bylo něpřatelske vojsko. Talian bil do nas z kanonu a fty m přijel k našimu regimentu sam jeneral. Na prsach měl same kříže a metaly a šavla se mu blyštila tajak nablyštěne zrcadlo. Stali smy každý jak slup, žadny se něsměl ani pohnut'. Kuň vedle koňa, muž vedle muža. Horko bylo v teda jak v ohnive peci. A ten jeneral měl k nam teš ai ohnivu řeč. Že jako pujděmy do utoku, do ohňa, bojovat' za cisaře pana. Každý muž ať bojuje udatně, ať něcufně, ať rači zahyně!

Vedle mě byl kamarat a ten se začal napadně hybat' a hnedaj sem ai uciť lidcky smrad, něbylo by divu, dyby s teho smarudu omdlel a spadnul s koňa na zem. Chudak, ze strachu, že musí umřít', pustil to do gati. Jeneral si ho všimnul, a hned, co že je to za vojaka, že se hybe a něstoji rovno. Toš ho samozřejmě hned odvedli a začali vyslychat'. Un se něpřiznal, že se podělal, řeč že se němoh udržet', enem aby uš na teho taliana moh vyraziť. Jak to ten jeneral slyšel, hneť ho pochvalil: „ To je spravny vojak. Takovi, dyš budu fšeci, tak tu vojnu vyhrajem“.

ZPRÁVY ZE ŠKOL

Jak se připravit na zápis do 1. třídy?

V tomto měsíci na školách probíhají zápisy do prvních tříd základních škol. Tato tematika je aktuální nejen pro mateřské a základní školy, ale i pro rodiče dětí, u nichž se v mnohých případech zvažuje odklad povinné školní docházky.

Každoročně v období zápisů k povinné školní docházce se stává aktuální i problematika jejího odkladu. Před rozhodnutím, zda své dítě do školy v příštím školním roce poslat, nebo ještě rok počkat, stojí v této době mnoho rodičů, a tato situace se týká i učitelek v mateřské škole.

➤ **Co případný odklad řeší?**

Odklad povinné školní docházky je preventivní opatření, kdy je dítěti, které by mohlo mít v ZŠ určité problémy, odložen nástup k povinnému vzdělávání o jeden rok. Problémy se rozumí zejména nezralost biologických funkcí, nepřipravenost k převzetí role školáka, ale i určitou roli mohou hrát i jiná hlediska. V této souvislosti je možné hovořit také o znevýhodnění mladších dětí v první třídě z důvodu zvyšování průměrného věku nastupujících dětí nebo o náročnosti ZŠ.

➤ **Čeho se rodiče dětí nejvíce obávají?**

Rodiče mají největší obavy z toho, že:

- jejich citlivé dítě ponese těžce jakýkoli neúspěch
- nebude se chtít učit, protože by si raději hrálo
- nedokáže se delší dobu soustředit
- bude pro něj těžké přizpůsobit se novému režimu

➤ **Jsou obavy rodičů opodstatněné?**

Odloučit se od rodičů, to asi u předškolních dětí nebude největší problém. Některé děti mohou mít spíše potíže s ovládáním svých pocitů - nemluvit bez dovolení, nevstávat z místa, oddálit splnění svých přání a touhy hrát si. V první třídě jsou na tuto potřebu většinou připraveni a děti mají možnost si hrát alespoň o přestávce.

➤ **Adaptace na změnu režimu**

Změna režimu čeká na děti zejména ve škole - pravidelná a pro dítě poměrně dlouhá doba, kdy se musí soustředit na činnost, kterou si samo nezvolilo. Některým dětem může také vadit brzké vstávání. Dítě se bude muset do školy pravidelně připravovat i doma, a to většinou v době, kdy bylo zvyklé přijít domů ze školky a hrát si.

➤ **Jak má být dítě vyspělé, aby dostalo školním nárokům?**

Pojetí školy jako místa systematického vzdělávání předpokládá, že dítě bude mít adekvátně vyvinuté poznávací funkce, tedy ty, prostřednictvím nichž si může záměrně osvojovat nové dovednosti a poznatky, zejména čtení, psaní a počítání. K tomu je třeba mít rozvinuto hlavně vyzrálé vnímání, schopnost zrakového a sluchového rozlišování.

Se zralostí centrálního nervového systému souvisí rozvoj motoriky. Škola očekává, že dítě již bude mít vyhraněnou ruku pro budoucí psaní. K efektivnímu učení by dítě mělo mít optimálně rozvinutou záměrnou paměť. I komunikativní schopnosti dítěte včetně výslovnosti by měly být na dostatečné úrovni.

➤ **Je dítě zralé nebo připravené?**

Školní zralost je všeobecně známý termín. Pedagogický slovník jej definuje takto: "Školní zralost v pedagogicko-psychologickém pojetí znamená stav dítěte projevující se v takové úrovni jeho organismu, která mu umožňuje adaptaci na prostředí školy."

Školní připravenost podle téhož slovníku "zahrnuje jak úroveň biologického a psychického vývoje dítěte, tak dispozice utvářené na základě učení a vlivem konkrétního sociálního prostředí".

➤ **Co je při rozhodování o odkladu povinné školní docházky třeba brát v úvahu?**

Jedním z prvních kritérií je věk dítěte. Další okolnosti, které mohou rozhodování ovlivnit:

- Jakou má škola, do které by mělo dítě nastoupit, koncepci, a jak je zaměřena - je rodinná, nebo spíš zaměřená na výkon?
- Jakou by mělo dítě v první třídě učitelku - citlivou a vstřícnou, nebo orientovanou na odborné a rychlé výsledky dětí? Jaké metody práce používá?
- Kolik by bylo ve třídě dětí? Měla by učitelka prostor pro případnou individuální péči o dítě, které je např. pomalejší?
- Nakolik se mohou dítěti věnovat rodiče - bude trávit většinu času v družině, nebo bude mít dost času na společnou domácí přípravu do školy?

➤ **Nejčastější důvody, proč rodiče volí odklad i tehdy, když k němu není zjevný důvod:**

- Vidí v něm záruku toho, že jejich dítě bude mít později ve škole vynikající výsledky
- Ti, kdo očekávají v souvislosti se školou potíže nebo prožívají nástup svého dítěte do ZŠ úzkostně, v něm vidí možnost odložit své starosti na pozdější dobu.

Důvody jsou však různé - např. velké změny, se kterými se musí rodina vyrovnat (čekání na kamaráda z MŠ, stěhování, rozvod aj.)

➤ **Možná rizika pro dítě**

- Může ztratit motivaci pro školní práci a promeškat dobu, kdy je na vstup do školy nastaveno
- Může se v MŠ nudit, protože jeho kamarádi odešli do školy
- Dítě (zejména z méně podnětného prostředí) zůstává doma, aniž by navštěvovalo MŠ, a bez podnětů a vzdělávání ještě více zaostává
- Může se později ve škole nudit, zpočátku sice vše lehce zvládá, ale nenaučí se hned od začátku učit.

➤ **Co udělení odkladu znamená pro rodiče?**

- Přihlásí dítě ke školní docházce v daném termínu
- Svou žádost o odklad adresovanou příslušné ZŠ doloží dvěma doporučeními - pedagogicko-psychologické poradny (případně speciálně pedagogického centra) a odborného lékaře (dětský nebo praktický lékař pro děti a dorost, logoped, alergolog, neurolog, kardiolog apod.)
- Kopii rozhodnutí rodiče předají ZŠ a MŠ, která na tomto základě prodlouží pobyt v MŠ o jeden rok (také bezplatně)
- V příštím roce rodiče dítě opět přihlásí k zápisu k povinné školní docházce

Odklady školní docházky jsou a budou a je třeba s nimi počítat. Ve většině případů pomohou dítěti optimálně zhodnotit jeho vzdělávací potenciál. Pokud je však odklad neopodstatněný, může pro dítě znamenat pouze bezstarostný rok navíc. Hodně záleží na učitelkách, na jejich schopnosti diagnostikovat, komunikovat a řešit. Je hlavně na nich, s jakým pocitem děti zahájí svou vzdělávací cestu.

Dagmar Michálková

OD VÁS

Plavání pro seniory a invalidní seniory

Irena Horáková

I v naší obci žije jistě mnoho seniorů, kteří přemýšlejí o tom, jak příjemně a užitečně trávit volný čas a navíc udělat i něco pro své zdraví. Mezi takové patří i má maminka. A ta vám radí: Pokud máte chuť a o pondělcích a pátcích čas (PO 12:15 – 13:30, PÁ 12:30 – 13:15), přijďte si s námi zaplavat! Co pro to musíte udělat? Je to jednoduché. Stačí být stejná jako já, tj. senior nebo invalidní senior, přijít ve stanovený čas do vestibulu Krytého bazénu v Novém Jičíně (scházíme se u kafematu před vstupem k pokladně), nezapo-

menout občanský průkaz nebo průkaz pro invalidy, peníze na vstupné (pro důchodce 25 Kč, pro invalidy 20 Kč) a pak už jen chuť si zaplavat a aktivně si odpočinout. Můj lékař mi navíc doporučuje pravidelné plavání jako účinný prostředek v boji proti bolesti svalů a kloubů. Je to příjemné. Celý bazén máme jen a jen pro sebe, schází se nás pravidelně kolem čtyřiceti a je jen na každém z nás, jak se svým časem naložíme. Někteří nerušeně plavou, někteří odpočívají v páře, někteří klábosí.

Nevím, do které skupiny patří má maminka, ale mohu potvrdit, že po hodině strávené na plavání se cítí hned o několik let mladší. A při sportu mohou mládnout nejen senioři. Proto připojuji informace o provozní době Krytého bazénu v Novém Jičíně a cenách jeho vstupenek.

DEN	OD	DO
Pondělí	18:00	21:00
Středa	8:30	12:30
Středa	17:00	21:00
Pátek	17:00	21:00
Sobota 1.9.-31.10. a 1.5. - 30.6.	10:00	16:00
Sobota 1.11. - 30.4.	10:00	19:00
Neděle 1.9.-31.10. a 1.5. - 30.6.	8:00	16:00
Neděle 1.11. - 30.4.	8:00	19:00

omezení provozu z důvodu konání plaveckých závodů:

sobota 14.03.2009, po skončení závodů plavání veřejnosti 13.00 - 19.00 hod.

sobota 25.04.2009, po skončení závodů plavání veřejnosti 16.00 - 19.00 hod.

sobota 16.05.2009

sobota 23.05.2009

sobota 19.09.2009

sobota 10.10.2009

neděle 11.10.2009, po skončení závodů plavání veřejnosti 14.00 - 16.00 hod.

sobota 14.11.2009

neděle 15.11.2009, po skončení závodů plavání veřejnosti 14.00 - 19.00 hod.

sobota 05.12.2009

neděle 06.12.2009, po skončení závodů plavání veřejnosti 13.00 - 19.00 hod.

Vstupné: dospělí 50,- Kč / 2 hod.
děti 20,- Kč / 2 hod.

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Opět upozorňujeme všechny občany na možnost zdarma uveřejnit blahopřání, kondolence či osobní inzerci na stránkách Libhošťského zpravodaje. Kdokoliv by měl zájem, může využít naší schránky na místní poště, či emailové adresy zpravodaj@libhost.cz.

Redakce LZ

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 2/2009 vyšlo dne 2.2.2009. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.